



PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

LEGE

privind dreptul la rectificare și dreptul la replică față de materialele publicate în presă

Camera Deputaților adoptă prezentul proiect de lege.

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. – Prezenta lege are drept scop stabilirea principiilor, a cadrului general și a procedurilor pentru exercitarea dreptului la rectificare și a dreptului la replică.

Art. 2. – (1) În sensul prezentei legi:

a) prin *presă* se înțelege totalitatea publicațiilor din România, difuzate prin tipărituri sau prin mijloace electronice;

b) prin *persoană* se înțelege orice persoană fizică sau juridică, indiferent de naționalitate, domiciliu sau sediu.

(2) Dreptul la rectificare și dreptul la replică, în serviciile de radiodifuziune și televiziune, sunt reglementate prin legi speciale.

Art. 3. – Principiile care stau la baza exercitării dreptului la replică sunt:

a) protejarea onoarei și reputației persoanei, a vieții particulare a acesteia, precum și a dreptului la propria imagine;

b) asigurarea informării corecte a opiniei publice de către mijloacele de informare în masă;

c) exercitarea dreptului la rectificare sau la replică în limita referirii strict la stările de fapt sau de drept contestate.

CAPITOLUL II

Exercitarea dreptului la rectificare și a dreptului la replică

Art. 4. – Persoana care se consideră lezată într-un drept sau într-un interes legitim, prin publicarea în presă a unei informații, are dreptul să obțină, la cerere, din partea publicației care a difuzat-o, corectarea informației, prin rectificare sau publicarea unei replici.

Art. 5. – (1) Publicația în care a apărut materialul contestat este obligată să publice gratuit rectificarea sau replica în termen de 3 zile de la primirea cererii, dacă este o publicație cotidiană, respectiv, în următorul număr, dacă are o altă periodicitate.

(2) Replica sau rectificarea se va publica în condiții de prezentare identice cu cele în care a fost difuzat materialul contestat, în privința numărului de pagini, a poziționării în pagină și a dimensiunii caracterelor.

Art. 6. – (1) Răspunderea pentru încălcarea dreptului la rectificare și a dreptului la replică revine editorului publicației în care a apărut materialul contestat.

(2) Răspunderea pentru conținutul rectificării sau al replicii revine persoanei care a formulat rectificarea sau replica.

Art. 7. – Rectificarea sau replica trebuie să se refere strict la elementele contestate și să fie exprimată în limitele decenței, în termeni sobri, fără să conțină amenințări, aprecieri sau comentarii marginale, în condițiile prezentei legi.

Art. 8. – (1) Cererea pentru acordarea dreptului la rectificare sau la replică trebuie transmisă publicației în termen de 30 de zile de la apariția materialului contestat, în unul din următoarele moduri:

- a) prin fax sau e-mail;
- b) în scris la sediul legal al publicației; la primirea cererii se va proceda la înregistrarea acesteia cu precizarea datei primirii și cu eliberarea unei copii înregistrate solicitantului;
- c) prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, cu condiția ca data poștei să fie anterioară expirării termenului.

(2) Cererea se va considera legal introdusă în termen, chiar dacă se depășește termenul prevăzut la alin. (1), dacă persoana vizată a fost împiedicată să o depună printr-o împrejurare mai presus de voința ei, dovedită ca atare.

(3) Nedepunerea cererii, în termen de 3 luni de la difuzarea materialului contestat, absolvă publicația de orice obligație legată de dreptul la rectificare sau dreptul la replică.

(4) Cererea va conține cel puțin următoarele elemente:

- a) numele persoanei care se consideră vătămată, adresa și numărul de telefon/fax unde poate fi găsită;
- b) denumirea, numărul și data publicației în care s-a difuzat materialul contestat, eventual și autorul acelui material;
- c) rectificarea, respectiv replica solicitată.

Art. 9. – Publicația nu va acorda dreptul la replică în următoarele condiții:

- a) dacă replica este mai mare decât ar fi necesar pentru a corecta informațiile contestate;
- b) dacă replica nu se limitează la a corecta faptele incriminate;
- c) dacă replica se constituie ca o ofensă la adresa publicației;
- d) dacă replica lezează interesele legitime ale unei terțe persoane.

Art. 10. – (1) În situația în care publicația nu-și respectă obligația prevăzută la art. 5, persoana vizată se poate adresa instanței judecătorești în termen de 15 zile de la data la care ar fi trebuit să se publice rectificarea sau replica, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1).

(2) Termenelor prevăzute la alin. (1) le vor fi aplicabile, după caz, dispozițiile referitoare la suspendare, întrerupere și repunere în termen, din Decretul nr. 167/1958 privitor la prescripția extinctivă.

Art. 11. – (1) Dacă instanța constată că publicația nu și-a îndeplinit obligația prevăzută la art. 5, redacția va fi obligată, prin hotărâre judecătorească, să publice rectificarea sau replica în primul număr ce urmează după data pronunțării hotărârii judecătorești, cu respectarea prevederilor art. 5 alin. (2).

(2) Hotărârea judecătorească menționată la alin. (1) poate fi atacată numai cu recurs.

Art. 12. – (1) Dacă se constată nepublicarea dreptului la replică sau a rectificării în termenul stabilit de hotărârea judecătorească prevăzută la art. 11, persoana lezată poate solicita instanței aplicarea unei amenzi contravenționale într-un quantum cuprins între 5.000.000 – 100.000.000 lei.

(2) Sumele provenite din amenzile prevăzute la alin. (1) se fac venit la bugetul de stat.

Art. 13. – Publicarea rectificării sau a replicii nu împiedică persoana ce se consideră lezată să se adreseze instanțelor judecătorești competente pentru acordarea de despăgubiri sau pentru constatarea săvârșirii unei infracțiuni, după caz.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 14. – (1) Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi, se abrogă art. 72-75 și art. 93 din Legea presei din Republica Socialistă România nr. 3/1974, republicată în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 3 din 19 ianuarie 1978.

Acest proiect de lege a fost adoptat de Camera Deputaților în ședința din 9 aprilie 2002, cu respectarea prevederilor articolului 74 alineatul (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR



Valer Dorneanu